

لِدَاوُد.

¹مُبَارَكُ الرَّبِّ، صَخَّرْتِي، الَّذِي يُعَلِّمُ يَدَيَّ الْقِتَالَ
وَأَصَابِعِي الْحَرْبِ.² رَحِمْتِي وَمَلَجَانِي، صَرَجِي وَمُنْقِذِي،
مَجْنِي وَالَّذِي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، الْمُخَصِّصُ شَعْبِي تَحْتِي.³ يَا
رَبُّ، أَيُّ شَيْءٍ هُوَ الْإِنْسَانُ حَتَّى تَعْرِفَهُ أَوْ ابْنُ الْإِنْسَانِ
حَتَّى تَتَفَكَّرَ بِهِ؟⁴ الْإِنْسَانُ أَشْبَهَ تَفَحَّةً، أَيَّامُهُ مِثْلُ طَلِّ
غَابِرٍ.

⁵يَا رَبُّ، طَاطِئُ سَمَافَاتِكَ وَانْزِلِ، الْمِسَّ الْجِبَالِ
تُدَحِّنْ.⁶ أَتَبْرِقُ بُرُوفاً وَتَبَدِّدُهُمْ، أَرْسِلْ سَهَامَكَ
وَأَرْعِجْهُمْ.⁷ أَرْسِلْ يَدَكَ مِنَ الْعَلَاءِ، أَنْقِذْنِي وَتَجِّنِي مِنَ
الْيَمِّهِ الْكَثِيرَةِ، مِنْ أَيْدِي الْعُرَبَاءِ،⁸ الَّذِينَ تَكَلَّمْتَ أَفْوَاهُهُمْ
بِالْبَاطِلِ وَيَمِينُهُمْ يَمِينُ كَذِبٍ.⁹ يَا إِلَهُ، أَرْتُمْ لَكَ تَرْيِمَةً
جَدِيدَةً، يَرْتَابِ ذَابَ عَسْرَةٌ أَوْ تَارِ أَرْتُمْ لَكَ.¹⁰ الْمُعْطِي
خَلَاصاً لِلْمُلُوكِ، الْمُنْقِذُ دَاوُدَ عَبْدَهُ مِنَ السَّيْفِ الشَّوْءِ.
¹¹أَنْقِذْنِي وَتَجِّنِي مِنَ أَيْدِي الْعُرَبَاءِ الَّذِينَ تَكَلَّمْتَ
أَفْوَاهُهُمْ بِالْبَاطِلِ وَيَمِينُهُمْ يَمِينُ كَذِبٍ.¹² لِكَيْ يَكُونَ بُنُوتَا
مِثْلَ الْغُرُوسِ النَّامِيَةِ فِي سَبِيئَتِهَا، بَنَاتَا كَأَعْمَدَةِ الرُّوَابَا
مَنْحُوتَاتٍ حَسَبَ بِنَاءِ هَيْكَلٍ.¹³ أَهْتَارُونَا مَلَانَةً، تَفِيضُ مِنْ
صِنْفٍ قَصِيفٍ. أَغْتَامُنَا تُنْبِجُ الْوَفَا وَرَبَوَاتٍ فِي
سَوَارِعِنَا.¹⁴ بَقَرْنَا مُحَمَّلَةً، لَا أَفْنَحَامَ وَلَا هُجُومَ وَلَا سَكْوَى
فِي سَوَارِعِنَا.¹⁵ طُوبَى لِلشَّعْبِ الَّذِي لَهُ كَهْدَا، طُوبَى
لِلشَّعْبِ الَّذِي الرَّبُّ إِلَهُهُ.

¹Ein Psalm Davids. Gelobet sei der HERR, mein Hort, der meine Hände lehrt streiten und meine Fäuste kriegen,² meine Güte und meine Burg, mein Schutz und mein Erretter, mein Schild, auf den ich traue, der mein Volk unter mich zwingt.³ HERR, was ist der Mensch, daß du dich sein annimmst, und des Menschen Kind, daß du ihn so achtest?⁴ Ist doch der Mensch gleich wie nichts; seine Zeit fährt dahin wie ein Schatten.⁵ HERR, neige deine Himmel und fahre herab; rühre die Berge an, daß sie rauchen;⁶ laß blitzen und zerstreue sie; schieße deine Strahlen und schrecke sie;⁷ strecke deine Hand aus von der Höhe und erlöse mich und errette mich von großen Wassern, von der Hand der Kinder der Fremde,⁸ deren Mund redet unnütz, und ihre Werke sind falsch.⁹ Gott, ich will dir ein neues Lied singen, ich will dir spielen auf dem Psalter von zehn Saiten,¹⁰ der du den Königen Sieg gibst und erlöst deinen Knecht David vom mörderischen Schwert des Bösen.¹¹ Erlöse mich auch und errette mich von der Hand der Kinder der Fremde, deren Mund redet unnütz, und ihre Werke sind falsch,¹² daß unsere Söhne aufwachsen in ihrer Jugend wie die Pflanzen, und unsere Töchter seien wie die ausgehauenen Erker, womit man Paläste ziert;¹³ daß unsere Kammern voll seien und herausgeben können einen Vorrat nach dem andern; daß unsere Schafe tragen tausend und zehntausend auf unsern Triften;¹⁴ daß unsere Ochsen viel erarbeiten; daß kein Schade, kein Verlust noch Klage auf unsern Gassen sei.¹⁵ Wohl dem Volk, dem es also geht! Wohl dem Volk, des Gott der HERR ist!